

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6684/2021
09.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Маја Војводић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Привредног суда у Ужицу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 148/21 од 20.07.2021. године, у седници одржаној 09.11.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 148/21 од 20.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 148/21 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу Прр1 10/21 од 19.05.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року плати 321.951,83 динара, са законском затезном каматом почев од 19.01.2021. године, као дана подношења тужбе па до исплате, док је за већи захтев тужиле, да се обавезе тужена да јој на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року плати још 154.090,30 динара, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе па до коначне исплате одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова поступка плати 33.476,85 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 148/21 од 20.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе странака и првостепена

пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су, као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року. Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима о одговорности државе за материјалну штету насталу у случају у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, израженим у пракси Европског суда за људска права (пресуде у предмету Пресуда ЕСЉП у Стразбуру од 15.07.2014.године, у предмету Јовановић и други против Србије) и пракси Уставног суда (Решење Уставног суда Уж 2641/2016 од 16.06.2016.године). Осим тога, правилност утврђеног чињеничног стања које се наводима ревизије оспорава, није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за одлучивање о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизија тужиље није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијаног дела (154.090,30 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић